

[Krag.]

er ikke ligegyldigt, paa hvad Maade det sker, og derfor er det, jeg endnu en Gang anmoder om Oplysning om, hvorvidt det er den højtærede Statsminister, der direkte eller indirekte har været Formidleren ved denne i Forhold til Varetagelsen af vore handelspolitiske Interesser famøse Handel, hvorved Silden solgtes for Valutaattester paa 250 000 t polske Kul. . . . (*Christmas Møller*: Det er jo mig, ærede Medlem). . . . Ja, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er jo meget interessant, men han er alligevel ikke saadant Stordvildt, for at gentage hans egne Ord forleden, saa jeg ved denne Lejlighed finder Anledning til at jage ham.

Den højtærede Statsminister siger paa Sp. 1292 — jeg haaber, den højtærede Formand tillader et kort Citat:

„Jeg har altsaa ikke haft nogen egenlig Andel i denne Ordning med Sildeekspeditionens Ledelse og heller ikke i den Ordning, der blev truffet senere, men jeg har naturligvis paa Grund af min Opfattelse af det moralske Krav hos den forretningsmæssige Leder haft en almindelig Statsborgers — og maaske lidt mere end det — Interesse i at faa de Sild solgt, som altsaa formaaede at skaffe Dækning for den hele Forretning.“ „Maaske lidt mere end det“, det er jo et interessant Indskud . . . (*Statsministeren* [Stauding]: En Minister er jo lidt mere interesseret) . . . Ja, jeg ved ikke —, hvis Statsministeren havde Ret i, at Staten var uden enhver Forbindelse med denne Sildebeholdning, saa forstaar jeg egentlig ikke, hvorfor Statsministeren skulde have større Interesse i denne Sag end enhver almindelig Statsborger; men vi ved altsaa nu, at han maaske havde lidt mere end det.

Jeg ved ikke, om deri ligger en Tilstaaelse af, at det er den højtærede Statsminister, som har bragt Forretningen i Stand. Det, jeg spørger om, er: Hvem har været Mellemand . . . (*Christmas Møller*: Det er mig) . . . Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller! Naa, ja det er jo altid rart, nu faar vi altsaa endelig Tilstaaelsen, thi jeg har jo altid været paa det rene med, at naturligvis er Kulimportørerne ikke kommet til Statens, Nationalbankens Valutakontor og har sagt: Hør, den Sildebeholdning, som I er brændt inde med, vilde vi være glade for at overtage, hvis vi kunde faa fat i den, naar den vel at mærke blev ledsaget af 250 000 t polske Kul. Det har de selvfølgelig ikke gjort. Men jeg kan dog ikke tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skulde kunne løse denne Opgave ved

en Henvendelse til Statens Valutakontor, uden at de Regeringsmyndigheder, den højtærede Statsminister og den højtærede Handelsminister, under hvis Ledelse Sildeproblemet og Kulproblemet henhører, er blevet gjort bekendt med den Transaktion, som altsaa var formidlet, efter det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udsagn, af ham, og derfor maa jeg gaa ud fra, at begge de Herrer Ministre i hvert Fald har givet deres Tilstutning.

Og jeg kan overfor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke tilbageholde en meget alvorlig Beklagelse over, at det ærede Medlem saaledes bag om det Udvalgs Ryg, som han var Medlem af, tilvejebringer en Transaktion, som gaar direkte paa tværs af de Interesser, som han selv har bekendt sig til, og som han, i Fællesskab med Repræsentanter for andre Partier og den højtærede Handelsminister, har løst gennem en Overenskomst, som om hele denne Sag var blevet sluttet, og derfor spørger jeg: Hvorfor — og det kan maaske den højtærede Handelsminister svare paa, hvis den højtærede Statsminister ikke kan det —, hvorfor er denne Sag ikke blevet forelagt Valutaudvalget, før Afgørelsen blev truffet, hvis her intet var at skjule? Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ogsaa kan give Oplysning om dette . . . (*Christmas Møller*: Ja, det tror jeg) . . . Naa ja, men det er brillant, det er ganske udmærket, nu begynder vi at komme til Bunds i Sagen, nu begynder man at faa Klarhed over, hvad det er for et Sæmspil, som her er foregaaet, og jeg kan kun glæde mig derover, for det har sandelig holdt haardt . . . (*Christmas Møller*: Nej) . . . Ja, jeg har Gang paa Gang i Valutaudvalget maattet spørge. Jeg har endelig faaet et Svar fra Valutakontoret, som gik udenom hele Sagen som Katten om den varme Grød. Jeg har forelagt dette Svar i Valutaudvalgs-møder og erklæret det for komplet utilfredsstillende, uden at der hverken fra den højtærede Handelsminister eller fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller overhovedet er fremkommet nogen Forklaring, endsigte nogen Tilstaaelse for de Herrers Medvirkning paa dette Omraade.

Men, som sagt, det kan jo kun glæde mig, at Sagen nu er oplyst. Hvorfor har dette været indhyllt i Mystik? (*Christmas Møller*: Der er ingen Mystik). Jo, det maa der have været, og jeg forstaar det meget godt, fordi man vidste, at hvis man kom til Valutaudvalget og foreslog denne Transaktion . . . (*Niels Frederiksen*: Saa var den blevet godkendt). Jeg tvivler